

[Christmas Møller.]

fjerneste Tvivl om, at der atter vilde opstaa et Skibsværft og atter vilde opstaa Virksomhed paa den Del af Burmeister & Wain's Fabrikker, men der kan paa den anden Side heller ikke være nogen som helst Tvivl om, at det vilde tage nogen Tid, inden dette skete, og at meget af den Grund kunde slåas i Stykker, og at Mennesker i hvert Fald en Overgang vilde blive kastet ud i en vis Arbejdsløshed.

Endelig ønsker jeg at fremhæve, at naar man skaber denne Indefrysning af Gælden, denne Ordning for Aktionærerne, saa nærer vi for vort Vedkommende overordentlige Betæneligheder ved, at man ikke har haft en Generalforsamling i Aktieselskabet, saaledes at Aktionærerne kunde tage Stilling til de Forslag, der var fremme. Vi menér, det er en afgjort Fejl, at noget saadant ikke har fundet Sted, men har alligevel kunnet overvinde disse vore Betæneligheder, af den Grund, at Ordningen jo betyder, at først Selskabets Kreditorer, derefter Aktionærerne ejer det levende Burmeister & Wain og derigennem faar hele Udbyttet af dettes Virksomhed.

Vi for vort Vedkommende kan altsaa, om end med Betænelighed, slutte os til Forslaget. Som det hedder i Betænkningen, mener vi ikke, der er andet at gøre, saaledes som Sagen er lagt til Rette fra Undersøgelsesudvalgets Side, end at give en Accept eller at svare nej til Forslaget, og vi mener altsaa, det er rigtigst i denne Situation at svare ja. Men man kan ikke — navnlig da Undersøgelsesudvalget med Hensyn til Spørgsmaalet om det gamle Burmeister & Wain's Udgifter kun hæfter sig ved Lønninger til Funktionærer og Direktion og Tantième til denne —, saa kan man ikke lade være med at fremhæve, at det højere Løn-niveau, der gennem Aar har været i Danmark, og som man nu, om jeg saa maa sige, har „infrosset“ et Aar frem i Tiden, i overordentlig høj Grad, ja, i meget højere Grad, end Undersøgelsesudvalget siger det om Aktionærudbyttet, om Tantième og om Direktionslønninger, har været medvirkende til de overordentlige Vanskeligheder, Selskabet er kommet ind i; og naar man skal se paa Fremtiden, maa man ogsaa have Tanken henledt paa, om det nu er muligt at opretholde en saadan Situation.

Rager: Det Materiale, som har været forelagt det nedsatte Udvalg, har ganske understreget, hvad vi allerede var klar over, og hvad jeg ogsaa bragte til Udtryk ved første Behandling af denne Sag, at det

nedsatte Undersøgelsesudvalg har gjort et overordentlig godt og gennemgribende Arbejde. Det har naturligvis ikke været let for Rigsdagsudvalgets Medlemmer at gennemarbejde hele dette Materiale i den forholdsvis korte Tid, der stod til Disposition, men Rigsdagsudvalgets Arbejde har naturligvis ogsaa for saa vidt kunnet begrænses. Det har ikke været Mening, at Rigsdagsudvalget skulde gennemgaa og bedømme hele den Udvikling, Burmeister & Wain har gennemgaaet; det har ikke været vor Opgave at dømme om, hvem der har Skylden for det, der er sket. Vor Opgave har været overfor det Lovforslag, der laa for, at sikre, at de Interesser, som vi nu hver for sig mente maatte være berettigede, blev varetaget paa rette Maade ved den Lov, der blev vedtaget, og det forekommer mig, at den Lov, der nu bliver vedtaget, giver Selskabet hen til dem, som har Krav paa at eje Selskabet. Kreditorerne faar først, og derefter Aktionærerne, og jeg har ikke fra Aktionærernes Side set, i hvert Fald ikke fremført officielt overfor Udvalget, alvorlige Forsøg paa at finde en anden Løsning. Derfor mener jeg, man uden Betænelighed kan gaa ind for Forslaget i den Form, det har faaet, og jeg tror ikke, det vil være muligt ad juridisk Vej at rejse Anfægtelser overfor dette Lovforslag, naar det foreligger endeligt vedtaget. Ad den Vej, der er fulgt, er ogsaa de andre Interesser, Beskæftigelsesinteresserne, som jeg ogsaa maa lægge overordentlig Vægt paa, varetaget i saa høj Grad, som det var muligt, men man maa naturligvis være klar over, at det Burmeister & Wain, der nu kommer til at bestaa, ikke, i hvert Fald i en lang Aarrække, vil have de Beskæftigelsesmuligheder som det Burmeister & Wain, der var.

Udvalget har faaet en Henvendelse fra nogle Funktionærer ved Strandgadeværftet, og jeg nævner blot dette for netop at afgrænse, hvad der hører ind under Udvalgets Competence og Opgave. For denne Henvendelse, der gaar ud paa, at Strandgadeværftet formentlig burde opretholdes, er forkert adresseret, naar den rettes til Udvalget. Det maa blive den Ledelse, der skal føre Selskabet videre, der til syvende og sidst træffer Afgørelse. Nu udskilles Strandgadeværftet i den „døde“ Afdeling, men skulde det en Gang vise sig, at Ledelsen ønsker at tage det op i den levende, mener jeg ikke, der i og for sig skulde være noget i Vejen derfor.

Spørgsmaalet om den bestaaende Pensionskasse ved Værftet har naturligvis